

МАША И БАБА МЕЦА РУСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Накрай гората имаше една къщурка. В къщурката живееха мъж и жена. Те имаха дъщеричка, която се казваше Маша. Веднъж Машините другарки се сговориха да навлязат в гората и да наберат гъби червенулки с бели крачета. Поканиха и Маша. Бащата и майката разрешиха на дъщеря си да иде и тя за гъби, но ѝ поръчаха да не се отделя от другарките си, защото гората е голяма и може да се загуби между дърветата.

Навлязоха момичетата в гората, намериха гъби червенушки и захванаха да пълнят кошниците си, а Маша се залиса в един гъсталак, където имаше най-много червенушки, и изгуби другарките си. Уплашена, тя започна да вика и да тича в смълчаната гора. Не щеш ли, между дърветата съзря една дървена къщурка с малки прозорчета и тясна вратичка. Изправи се пред вратичката и почука с юмрук. Никой не се обади отвътре. Тогавя Маша натисна дръжката на вратата и тя се отвори. Умореното момиче влезе вътре и седна на едно дървено столче.

„Кой ли живее тука, вдън гората?“ — помисли си Маша и почна да се ослушва.

Не щеш ли, навън се чува тежки стъпки. Някой блъсна вратата и влезе.

Маша много се уплаши, когато видя, че пред нея се изправи една стара мечка.

— Я — изръмжа Мецана, — аз съм имала гостенка!

— Пусни ме да си ходя в къщи, защото стана много късно и моите родители ще се тревожат!

— Дума да не става за ходене! — отвърна мечката. — Ти ще останеш тук и ще живееш при мене. Ще ми шъташ и ще ми вариш гъбена чорбица, а аз ще те гощавам с медец.

— Не ти ща медаца! — извика Маша и от очите ѝ потекоха сълзи. — Аз искам да се върна у дома. Там е най-хубаво!

— И тука е хубаво! — отвърна мечката. — Ти ще живееш при мене и ще ми топлиш гърбеца! Ох, колко съм стара! — изпъшка мечката и се търкулна на леглото, което изпраця.

Маша легна до мечешкия гръб и се обърна към стената, додето заспи, защото не смееше да се допре до мечия кожух.

На другата сутрин мечката поръча:

— Ти свърши всичката работа: измети къщата, донеси студена водичка, наклади огъня и сложи гъби да ми свариш чорбица. Аз ще походя из гората и ще потърся мед в хралупите, а подир пладне пак ще се върна. Да не си посмяла да избягаш оттука, защото гората не е безкрайна. Където и да идеш, ще те намеря и ще те изям!

Мечката показва зъбите си и момичето видя, че те са много страшни.

Маша свърши всичката работа, седна на тревата пред къщурката и се замисли как да се измъкне от ръцете на този звяр. Додето мечката се върне, тя измисли какво да направи и вечерта, когато мечката изсърба цялата паница с гъбена чорба и се изтегна в леглото, Маша рече:

— Бабо Мецо, много ще ти се моля утре да ми сториш една голяма добрина.

— Каква добрина? — попитала мечката.

Щом стана, аз ще замеся брашно и ще напая печката, за да изпека десетина питки, които ще намажа с мед, а ти ще ги наредиш в кошчето и ще ги отнесеш у дома, на моя татко, който много обича медени питки. Ах, колко ще се зарадва татко, когато получи питки, намазани с мед! Нали, Бабо Мецо?

— Добре — рече мечката, — а сега хайде да спим!

Рано сутринта Маша изпече чудесни питки, намаза ги с мед от Мецанината делва, намери едно голямо кошче и рече:

— Тука ще наредя питките, а ти слагай на гърба си кошчето и го отнеси в бащината ми къща!

Мечката отвърна:

— Трябва ми въженце за кошчето!

— Там, на пруста, има едно окачено въженце! — викна Маша и мечката излезе да го вземе.

Додето мечката намери въжето, Маша скачи в кошчето и се намести на дъното, като сложи върху главата си две-три питки. Баба Меца се върна, надяна въжето в ушите на кошчето и го нарами заедно с хитрото момиче, което се провикна:

— Носи много здраве на майка ми и на баща ми! Но да не си посмяла да изядеш нито една медена питка, защото аз ще се изкача върху покрива на къщурката и ще те видя. Внимавай, Бабо Мецо!

Заклати се Мецана между дърветата с кошчето на гръб.

Вървя, вървя, най-сетне капна от умора и си рече:

— Ей тука, на този пън, ще поседна и ще си изям една питка, намазана с мед.

Но щом сложи коша върху тревата и посегна към питките, Маша викна:

— Виждам те, виждам те, Бабо Мецо! Ти седиш върху един пън и посягаш към питките!

— Брей, каква е хитруша! — въздъхна мечката дръпна си лапата и пак дигна коша на гърба си.

Потегли по-нататък. Но като повървя още малко, пак проговори:

— Щом видя втори отсечен пън, ще поседна и ще изям една питка!

Но Маша чу мечешките думи и викна:

— Виждам всичко! Да не си посмяла, Бабо Мецо, да ядеш от питките ми!

Опасно момиче! Отдалеч вижда всичко! изплаши се мечката и забърза към селото.

Накрай селото тя се вмъкна в двора на Машиния баща и почука на вратата.

— Кой е? — извика Машината майка.

— Аз съм една горска гостенка, нося ви подаръци от вашата дъщеричка! — обади се мечката.

Моето момиче вече два дни не се е връщало. Къде ли се губи милата Маша? — викна отвътре майката.

Маша не можа да се стърпи и извика от кошчето:

— Тук съм, майко! Отваряй по-бързо и кажи на татко да повика кучетата.

Грозно лавнаха кучетата, като усетиха, че в двора се е вмъкнал горски звяр. Тогава Баба Меца изтърва коша на земята и търти да бяга с разперени лапи към гората.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.